

[Fogh Rasmussen]

som ikke er skattepligtig her i landet, og vi føler i øvrigt også, det er rigtigt at begrænse de hidtidige skattefordele til de situationer, hvor udlejeren er et aktieselskab, et andet selskab eller en enkeltmandsvirksomhed.

Jeg ved godt, at vi vil blive stillet over for det kritiske spørgsmål: vil dette forslag så ikke bare indebære, at man nu bremser lønmodtagernes muligheder for at investere i erhvervslivet, for at føre kapital ind i erhvervslivet? Kan der ikke ligge nogle fordele i, at lønmodtagerne på denne måde investerer i erhvervslivet og skaffer sig en medejendomsret, og ligger der ikke noget positivt i denne spredning af ejendomsretten?

Til det vil jeg svare, at der selvfølgelig ligger noget positivt i, at lønmodtagerne skyder kapital ind i erhvervslivet. Det kan de også stadig væk gøre efter det forslag, som regeringen har fremsat, men det, der har været karakteristisk for de hidtidige arrangementer, er jo, at det er statskassen, der i vidt omfang har betalt, og så koster engagementet selvfølgelig ikke så meget. Hvis skattefordelen er den eneste drivkraft for dette positive engagement i erhvervslivet, kan man jo diskutere, om denne måde at gøre det på så er den rigtige.

Vi føler, at man med det forslag, regeringen har fremsat, fjerner nogle af de vildskud, der har været i forbindelse med leasingarrangementer, i den hensigt at bevare det sunde og det gode i leasingaftaler som en del af kapitaltilførslen og investeringerne i erhvervslivet.

Lad mig afslutningsvis sige, at al den diskussion, der har været om de skattefordele, der er knyttet til leasing, jo er udsprunget af noget helt grundlæggende i vores skattesystem, nemlig det forhold, at der er en mægtig stor variation i marginalskatteprocenter, ja, helt fra 0 og op til 73 i marginalskatteprocent. Det er egentlig vores opfattelse, at så længe der er så store variationer i skatteydernes marginalskatteprocenter, vil der være tilskyndelse til helt lovlig skattetænkning. Derfor kan man også sige det på den måde, at det, der grundlæggende skal til for at løse en række af disse problemer, er en reform af skattesystemet, som består i, at der bliver en mere ensartet marginalbeskatning.

Nu er det ikke det, vi skal diskutere i dag, men det er måske nok på sin plads at fremhæve, at man for endeligt at få løst en række

af disse problemer skal tage mere tilbundsående fat på skattesystemet. Ikke desto mindre mener vi, at det også på kort sigt er nødvendigt at foretage dette indgreb, og derfor kan vi altså støtte regeringens lovforslag.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti støtter det socialdemokratiske lovforslag nr. L 53. Vi mener, de to eneste væsentlige argumenter, der er fremført imod det, er for det enes vedkommende ikrafttrædelsesdatoen, og den kritik er nu bortfaldet, efter at regeringen er kommet med et forslag, der bygger på nøjagtig det samme princip, nemlig ikrafttrædelse ved fremsættelsesdatoen, blot med en måneds forsinkelse. Det andet kritikpunkt har været, at man ikke kan definere finansiel leasing, og selv om vi kan være enige med ministeren i, at det er uheldigt, man har udformet det som en bemyndigelse, for der er ingen grund til – det er jeg enig med ministeren i – at oppositionen viser denne regering tillid – skal jeg implicit lægge i det – men der står udtrykkeligt i bemærkningerne, hvordan det skal forstås. Vi ved, at revisorerne har vedtaget, at når der i almindelige regnskaber skal skelnes mellem finansiel leasing og operationel leasing, må det også være muligt at gøre det i skattelovene.

Vi mener ikke, at det socialdemokratiske forslag kunne stå alene – der er brug for en mere skræddersyet ordning – men det kunne sætte en stopper for de mest spekulative ordninger i den tid, der gik, før et sådant mere skræddersyet forslag var kommet.

Så vender jeg mig mod regeringens forslag, og indledningsvis kan jeg da godt rose regeringen for nogle ting, for det første for overhovedet at fremsætte forslaget. Derved sker der jo en begrænsning af nogle af de værste leasingfiduser. For det andet for at have ladet det have virkning fra fremsættelsesdatoen og dermed tage luften ud af den værste kritik mod socialdemokratiets forslag. Endelig også for at have udformet forslaget som en begrænsning i afskrivningsmulighederne. Der er ingen af os, der ønsker at forbyde leasing som sådan, det, det drejer sig om, er at forhindre, at leasing bruges til at overføre fradrag fra lavtbeskattede eller ubeskattede juridiske personer til højtbeskattede.